TAŞOVA
tasova.gen.tr GAZETESİ

KAYBOLAN ÖRF ADETLERİMİZ

Yazan: **Sami Aslan** - 16 Şubat 2010

KAYBOLAN ÖRF ADETLERİMİZ.

Değerli okurlar.

Yaşadığımız hayatın karmaşıklığı içerisinde,önümüzdeki zorlukları aşamamanın verdiği mutsuzluk ve umutsuzluk,insanlarımızı strese sokuyor ,çaresiz kalmak,işsiz kalmak,stresli bir yaşam ile yaşamak!zor dostum zor.

Evet değerli dostlar,büyük şehirler veya il ilçe köy kasaba,artık fark etmiyor,hepimiz'de ayrı bir sinir,ayrı bir stres,ayrı bir sabırsızlık,ayrı bir hoşgörüsüzlük oluştu .

Hal böyle olunca,günümüzde manevi değerlerin yok olması hızla artmaya başladı.

Es kaza,birimiz,birimize karşı bir hata yapmış olsak,patlayan bir bomba gibi,patlıyoruz birden.

Bizler millet olarak,gelenek ve göreneklerimiz,adetlerimiz,saygı ve sevgi,hoş görü,aldığımız terbiye,inaç,güzel ahlaklı olma,vesaire gibi,yaşamımız boyunca hayatımızda,çok önemli yer tutan,hatta olmazsa olmaz,olarak gördüğümüz,bu değerler,hayat yaşantımızın zorluklarından olsa gerek,her gün biraz daha azalarak,yok olup gidiyor.Sevgili okurlar,

Yaşadığımız bu fani dünyada,aş,iş,geçim derdi,derken,hayatımızda yaşadığımız,maddi ve manevi zorluklar olsada,biz ana ve babalar,bir şekilde çocuklarımızı okutmaya mecburuz. amaç onlara daha iyi bir gelecek sağlama çabası!

Peki değerli okurlar,çeşitli zorluklarla okuttuğumuz çocuklarımız,okul mezuniyetlerinden sonra ne iş yapıyorlar?cevabı çok basit değilmi?hiç bir şey…yüksek öğrenimini tamamlamış gençlerimiz,kendilerini adeta bir boşlukta hissediyorlar,ve yaşama tutunmaya çalışıyorlar.Nedeni ise yine söylüyorum"işsizlik".

Gençlerimiz iş bulamamanın ve anne baba eline bakmanın zorluğunu,mutzuzluğunu yaşarlarken,malesef haklı olarak,birer stres topu haline geliyorlar.İşsizlik onların,umutlarını alıyor,hayallerini yıkıyor.Hayatlarının baharındaki bu geçlerimiz,dünya hayatını yaşarken, dünyanın zorluklarına değil,sadece işsizliğini düşünerek,işsiliğe karşı göğüs germek zorunda kalıyorlar.gençlerimiz yarınlarından umutsuz görünüyor.ükemizdeki işsizliği bilen gençlerimiz,gelecekten umutsuz,günümüzde okuyan ne oldu'ki,ben ne olacağım diyerek,gençlerimizin okuma heveslerinin kırıldığını görmek mümkün.Hayatımıza yön verebilmemiz için,önce iş gerekli diyerek,yarınlarından umutsuzluklarını dile getiren gençlerimizin,aileleride çocuklarından farklı değil,çünkü çocuklarının ünüversite eğitimini binbir zorluk ve fedakarlıklarla yaptıran aileler, okul mezunuyetlerinden sonra,çocuklarının bir işe girememesinin verdiği huzursuzluktan dolayı üzülelerek strese giriyorlar,çocuk ise ailesine karşı mahcup,çünkü iş yok ve boşta geziyor,cep harçlığını bile saçları ağarmış,ömrünü çocuklarına adamış,emekli babasından temin etmek zorunda kalıyor,hemde utanarak ve sıkılarak, eee kolay değil,çocuk büyütmek,kolay değil çocuk okutmak,oda biliyor ailesinin ne fedakarlıklar yaparak kendisini okuttuğunu.

Neyse,yine bütün iş ailenin yaşlı çınarı,evin direği babaya düşüyor,Allah ana ve babalarımıza,sabır versin.

Allah herkesin yar ve yardımcısı olsun.Du'a etmekten başka ne gelir elden.

Dost olmak,fedakar olmak,değer bilirli olmak,güzel ahlaklı olmak,vefalı olmak,merhametli olmak,

Yardımsever olmak,misafirperver olmak,dert ortağı olmak,dürüst olmak,sözünde durur olmak güzel komşu olmak,gibi daha bir çok değerlerimiz,yaşadığımız bu zor hayatın içerisinde kaybolup gidiyor,hayatın zorlukları ise biz değil,ben olmayı ortaya çıkarıyor ve malesef birbirimize güven ve itimatımızın kalmadığı bu fani dünyada,yaşantımızdaki örf ve adetlerimizde hızla yok olup gitmeye mahkum oluyor..Rabbim bütün işsiz kardeşlerimizin yar ve yardımcısı olsun.Olanlar,olmayanlara yardımcı olsun.Zaten dinimiz'de,paylaşmayı ve yardımlaşmayı emretmiyormu?"sevgili peygamberimiz s.a.v komşusu açken tok yatan bizden değildir demiyormu efendim?örf ve adetlerimizi unutmamamız dileklerimle,Buyrun ahmet ağa şiirimi birlikte okuyalım.

Ahmet ağa fakirmiş,fakirmiş ama gönlü zenginmiş,hani yarım ekmeği on kişiyle yer derlerya,işte öyle biriymiş..Evinden hiç misafir eksik olmazmış,Ahmet ağaya köylüler sorarmış,Ahmet ağam,bu misafirleri nasıl doyuruyorsun Allahaşkına,Ahmet ağada inaç var tabiki,,benim ocağım bereketlidir,misafiri gönderen Allah,rızkınıda beraber gönderir dermiş.

AHMET AĞA

Fakirlik binmiş omuzlarına inmiyor

Yokluklar oturmuş kucağına gitmiyor

Kara sabanda sürmüyor kuru toprakları

Kovsanda gitmiyor fakirlik Ahmet ağa

Kovsanda gitmiyor.

Tarlana arpa buğday ekersin

Ellikler takıp ekin biçersin

Döven ile döner,harman sürersin

Kovsanda gimiyor fakirlik Ahmet ağa

Kovsanda gitmiyor.

Bir kaç dönüm tarlanı eker biçersin

Kağnı ile sapı saman çekersin

Aza kanaat eder,hep şükür edersin

Kovsanda gimiyor fakirlik Ahmet ağa

Kovsanda gitmiyor.

Dostların çoktur kapını çalar

Köyünde herkes hatırını sorar

Namın Ahmet ağa bildiğim kadar

O nam sana yeter Ahmet ağa

O nam sana yeter.

03.07.1995

Kıymetli okurlar.günümüzde artık ne kağnı kaldı.ne döven,nede kara saban.

Kalın sağlıcaka işiniz gücünüz ras gelsin,Allah’a emanet olunuz .

Sami   ASLAN

Yorum Ekle

Sami Aslan

X